

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Who first introduced R. Aaron of Karlin to Hasidism?
2. What element of Hasidism did R. Aaron find so attractive?
3. What prompted R. Aaron to become a Magid in Karlin?
4. How many people did R. Aaron influence? Name two of them.
5. Who was R. Aaron's successor? Describe him.

This and much more will be addressed in the eighth lecture of this series: "'With All Your Heart': Rabbi Aaron of Karlin and his Successors".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the tape and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series X Lecture #8

"WITH ALL YOUR HEART": RABBI AARON OF KARLIN AND HIS SUCCESSORS

I. R. Aaron of Karlin and the Magid of Mezrich

A.

נולד בשנת תצ"ו לאביו הרב הצדיק הנסתר ר' יעקב מפּינסק ולאמו מרת פּעריל אחותו של הרב החסיד המפורסם ר' מנלי מקארלין מחסידי הרה"מ ממעזערִיטש ועל שמה נקראת משפחת רבינו פּערילאוּו. והי' לו קבלת יחוס מזרע דוד המלך ע"ה והא היה מגיד במדינת ליטא. ס' פרי ישע אהרן עמוד מ"ד

[R. Aaron] was born in the year 5496 (1736) to his father, the Rav and hidden tzaddik (saint) R. Yaakov of Pinsk, and to his mother, Perl, the sister of the renowned Hasid, R. Manlee of Karlin, a Hasid of the Magid of Mezerich. By her name was the family of our master called: Perlov. [R. Aaron] traced his lineage to King David, of blessed memory. He was a Magid (preacher) in the country of Lithuania. **Pri Yesha Aaron p. 44**

B.

(1) אמר הרה"ק מסאדיגורא: מהגדולים שבתלמידי הרב המגיד זצ"ל היה הרה"ק ר' נחום מטשארנאביל, והרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין, והרה"ק ר' מענדיל מוויטבסק, אותו הביא הרה"ק ר' אהרן מקארלין להמגיד זצ"ל. ס' פרי ישע אהרן עמוד יט

The holy rabbi of Sadigora said: Some of the greatest of the disciples of the Magid [of Mezrich] were R. Nachum of Chernoble, R. Aaron of Karlin, R. Mendel of Vitebsk. It was the latter who brought R. Aaron of Karlin to the Magid. **Pri Yesha Aaron p. 19**

(2) הרב החסיד ר' מנלי ז"ל דודו של רבינו הגדול הוא אשר הביא את רבינו להרב המגיד הרבי ר' בער זיע"א, והרב המגיד בביתו כבר הרגיש שהם נוסעים אליו, וכאשר עדיין היו בדרך אמר בזה"ל: סיקומט צוא מיר א יונגערמאן וואס ער האט א טפח יראת שמים אויף זיין פנים. ס' פרי ישע אהרן עמוד ב'

The Rav and Hasid, R. Manlee, of blessed memory, the uncle of our great master [R. Aaron], is the one who brought him to the Magid, R. Ber, may his merit protect us. Before they arrived, while the Magid was in his house, he already felt that they were traveling to him and said, "A young man is coming to me who has the fear of G-d on his countenance, [so pronounced that it is] the thickness of a hand's breadth." **Pri Yesha Aaron p. 2**

C.

הרה"ק ר' אהרן מקארלין נ"ע מגדולי תלמידי הה"מ נ"ע. ונפטר בחיי הה"מ ביום ה' דחה"פ שנת תקל"ב. הי' עם רבינו [ר' שניאור זלמן] באהבה יתירה. ורבינו הי' מפליג בשבחו מאד. ושמענו שרבינו אמר עליו שאופן היראה שלו מהשי"ת הי' כמו מי שדנוהו למיתה ועומד כפות אל העמוד וא"ח עומד לנגדו בקנה רובה והוא החץ עם הלהב יוצא והולך אליו כו'. זה הי' אופן יראתו בקטנות. ובגדלות לאו כל מוחא סביל וא"א לצייר כו'. מאחד מהרבנים מנכדי רבינו נ"ע שמענו שבהיות החברים ביחד במיזעריטש הי' מעשה פ"א בש"ק בלילה שהיו החברים יושבים ביחד וחוזרים הד"ח וה"ר אהרן ישב בחדרו בפ"ע ושפתיו היו מרחשן כו'. פתאום שמעו קול דופק בדלת ממשרת של הה"מ נ"ע ואמר היכן בכאן הרר"א. הנה רבינו צוה שתפסקו מלומר שה"ש כי בהשה"ש שלכם אתם מרעישים העולמות ורבינו אינו יכול לישן עי"ז. ספר בית רבי א:כה דף סד.

The holy Rabbi, R. Aaron of Karlin, whose soul rests in Eden, was from the greatest of the disciples of the Magid. He passed away in the lifetime of the Magid on the fifth day of Chol HaMo'ed Pesach, 5532 (1772). He had an exceptionally close friendship with R. Shneur Zalman of Liadi, who heaped upon him extraordinary praises. I heard that our master, [R. Shneur Zalman,] said of him that his fear of G-d could be compared to [the fear that is felt by] someone who has been condemned to death by a firing squad and is presently standing bound to a post as the bullet is racing towards him. This is the way he would describe the lowest level of his fear of G-d. Very few can begin to understand the highest level of his fear of G-d and it is impossible to describe it. . . . I heard from one of the grandsons of our master, [R. Shneur Zalman,] that when the group of the Magid's disciples were together in Mezrich the following incident occurred: Once, on the night of the holy Shabbos, when the group was sitting together and reviewing the Magid's teachings of Hasidic doctrine, R Aaron was sitting alone in his room and his lips were moving . . . Suddenly they heard the sound of banging on the door from the Magid's attendant who exclaimed, "Is R. Aaron there? Our Master has commanded you to stop saying Shir HaShirim because your recitation is making a furor in all of the [supernal] worlds and, as a result, our master is unable to sleep." **Sefer Bais Rebbi, 1:25, p. 64a**

D.

נכדו כ"ק הרה"צ הק' הר"א מטשארנאביל זצ"ל סיפר: כאשר נסע הרבה פעמים להמגיד הגדול ממעזריטש זצ"ל שאלו אותו כמה פעמים, מה ניתוסף לכם ומה קיבל מהמגיד זי"ע, והשיב כמה פעמים גאר נישט. ולבסוף אמר: זה ההוספה קבלתי "אז איך ווייס אז איך בין גאר נישט. ס' היחס מטשארנאביל פ' י"ז אות ד', ס' פרי ישע אהרן עמוד ב'

[R. Aaron's] grandson, R. Aaron of Chernoble, of blessed memory, would relate the following: After [R. Aaron of Karlin] had traveled several times to the great Magid [of Mezrich], of blessed memory, they repeatedly asked him, "What did you gain? What teachings did you receive from him?" He would respond time and again, "Nothing!" (Gornisht!) Eventually, he would [elucidate his comment] and say to them, "I gained from him the insight that now I realize that I am [truly] 'nothing'". **Sefer Pri Yesha Aaron p. 2**

E.

אחד מתלמידי הרה"מ כשחוזר משם עבר דרך העיר קארלין כדי להתראות עם הרה"ק ר' אהרן הגדול, והגיע לשם בחצות הלילה, והשתוקק מאד לראות את פני הרה"ק, והלך אליו באישון לילה ואפילה, ודפק בחלון ביתו וביקש ממנו שיפתח לו את הדלת ויכנס אליו, ורבינו עסק בעיון בעמקות ולמד את שיעוריו ושאל אותו מי אתה ומי דופק על החלון וענה: אנכי! וחשב כי בוודאי יכיר את קולו מי הוא הדופק על הפתח. אך אמנם רבינו לא ענה לו ולא פתח לפניו את הדלת, ודפק עוד פעם ועוד הפעם, ורבינו לא נענה אליו, ושאל אותו בטרוניא: למה ומדוע אינכם רוצים לפתוח את הדלת ואינכם פונים אלי? ענה לו רבינו בזה"ל: וכי מי הוא זה אשר יכול לומר אנכי הלא אנכי ד', אבל לא זולתו ולא נאה ולא יאה לומר אנכי. על כן אמר התלמיד כי עדיין לא למד כהוגן וצריך לחזור להמגיד וללמוד מידת הכנעה ומדות טובות שלא יחזיק עצמו לבר מעלה. ס' זכרון ראשונים ע' י"ד, ס' פרי ישע אהרן עמוד ב'

One of the disciples of the Magid, on his return trip from Mezrich, passed through Karlin in order to visit R. Aaron HaGadol (the great) and arrived there at midnight. He was very anxious to see him and walked over to his house in the darkness of the night. He banged on the window [of his room] and asked him to open the door and let him in. Our master, who was deeply engrossed in his studies asked him, "Who's that that is banging on my window?" He answered, "It is I (Anochi - Ich)." He thought for sure that he would recognize his voice. Our master, however, didn't respond and didn't open the door for him. He banged again and again, but our master didn't answer him. He impatiently called out to him, "Why are you ignoring me and not opening the door?" Our master responded, "Who other than G-d himself can say, 'It is I (Anochi - Ich).' It is unbecoming and improper to say, 'It is I (Anochi - Ich).'" As a consequence, the other disciple said to himself, "Evidently I haven't absorbed my studies properly and I need to go back to the Magid in order to learn humility and other proper character traits so as not to view myself as a person of stature." **Sefer Pri Yesha Aaron p. 2**

II. Karlin and the Spread of the Hasidic Movement

A.

בעת שרבינו המגיד הגדול ממעזעריטש זצוק"ל פקד על תלמידו רבינו ר' אהרן הגדול מקארלין זצוק"ל לנסוע לעיר פינסק להפיץ שמה תורת החסידות, זלגו עיניו של ר' אהרן דמעות כי ידע ר' אהרן שעיר פינסק היא מבצר ומקור להתנגדים ויען לו המגיד ממעזעריטש כשבאה פקודה לגעניראל לכבוש קרעפוס אפילו תהי' הכי חזקה הוא ממלא תפקידו בנאמנות, ויסע ר' אהרן לפינסק למלאות תפקידו של רבו בנאמנות, אך הקבלת פנים הראשון היתה בהתנגדות נמרצות וסוערת מאד. עד כדי כך שהרביצו בו ברחוב וספג מכות נמרצות, ורבינו ר' אהרן סיפר שנשיכה אחת בבשרו ממתנגד אחד הרגיש שהיתה לשם שמים. אמנם הצליח רבינו הק' לעשות מהפכה בפינסק ובדרשותיו באש דת להבת שלהבת לשכנע מניין מתנגדים להיות חסידים. ס' פרי ישע אהרן עמוד ב'

When our master, the great Magid of Mezrich, of blessed memory, ordered his disciple, our master, R. Aaron the Great of Karlin, of blessed memory, to travel to the city of Pinsk and to spread the teachings of Hasidus over there, R. Aaron's eyes were filled with tears, for R. Aaron knew that the city of Pinsk was a citadel and source of the Misnagdim (opponents of Hasidism). The Magid of Mezrich answered him, "When a [trusted] general receives an order to capture a fortress, no matter how well defended it is, he will faithfully carry out his mission." R. Aaron traveled to Pinsk to faithfully fulfill the mission entrusted to him by his master. At first, he was greeted with terrible and furious opposition. In fact, the [Misnagdim] even laid him out on the street and pummeled him fiercely. R. Aaron related that he felt that one bite that he received on his flesh, from a certain Misnagid, was done L'Shem Shomayim (for the sake of Heaven - i. e. sincerely motivated). Our master was successful, however, in creating a revolution in Pinsk through his fiery deroshos (sermons), and convinced a minyan (a quorum of ten) of Misnagdim into becoming Hasidim. **Sefer Pri Yesha Aaron p. 2**

B.

וכך היה דרכו של רבינו אהרן הגדול שהי' חוזר מעיר לעיר להחזיר בתשובה לכל העם בשגגה והיו מקבלים את פניו בנזיפות וגידופים עד כדי הכאות כמו שקרה בועד המדינה בעיר זעלווא ועלה בהסכם שיצוו להכות אותו והיו שם אנשים מגושמים ועשו לו נגישות וצביטות ואמר שהיה שם אחד שעשה לו צביטה של אמת. והכל משום מה מפני שהי' מגלה להם החטאים שעשו בחדרי חדרים. . . . וציוה בצוואתו לכתוב על המצבה שעל קברו בקארלין: אשר זכה וזיכה את הרבים כמה וכמה פעמים ומסר נפשו במסירות נפש על זה לפי שכלו לזכות את הרבים והי' מוכיח לרבים בתוכחת מגולה ואהבה מוסתרת לקרב את ישראל לאביהם שבשמים וליחדם ביחוד גמור. פרי ישע אהרן ע' יח-יט

This was the way of our master, R. Aaron the Great: He would travel from city to city in order to influence the entire populace to repent their sins. They would greet him with jeers and curses, and even blows, like the time that the city council of the city of Zelva decided to issue an order that [R. Aaron] be beaten up. Those who carried out the order were coarse people who punched and pinched him. He commented later that one of them actually pinched him with sincere motivations. Why did they respond so harshly? Because he would reveal to them the sins they committed secretly in private. . . . He ordered in his last will and testament that they inscribe the following on his gravestone in Karlin: [R. Aaron . . .] who merited and gave merit to the community on numerous occasions and repeatedly risked his life to accomplish that end, according to his understanding. He would publicly rebuke the community. His open admonishments, however, were filled with an inner love for them, to bring the Jewish people closer to their Father in Heaven and to completely unite them. **Sefer Pri Yesha Aaron p. 18, 19**

C.

. . . רבינו הגדול נכנס לביהכנ"ס וקרא בפרשת עריות והכניס בלבם הרהור תשובה והתודו על חטאתם אשר חטאו וסידר שמה (בעיר דובנא) ק"ן גיטין. ס' פרי ישע אהרן עמוד יז

Our great master entered the synagogue [of the city of Dubno] and read to them the section dealing with immorality (Lev. Chapters 18, 20). He inspired them to repent and they subsequently confessed their sins [of marital infidelity]. He arranged the [writing and giving of] one hundred and fifty gittin (divorce documents). **Sefer Pri Yesha Aaron p 17**

D.

(1) [אמר הרה"ק מסאדיגורא] . . . מיר האבין בקבלה אז ער [ר' אהרן הגדול] האט גמאכט פ' אלף בעלי תשובה. ס' פרי ישע אהרן עמוד יט

The holy Rabbi Sadigora said, ". . . We have a tradition that [R. Aaron the Great] made eighty thousand Baalei Teshuva (penitents)." **Sefer Pri Yesha Aaron p. 19**

(2) בספר בית אהרן כתוב כי צדיקי הדור אמרו עליו שהחזיר את העם לתשובה ועשה פ"ד אלף בעלי תשובה. ס' פרי ישע אהרן עמוד יט

In the work, "Bais Aaron", it is written that the Tzaddikim of the generation said of him that he influenced the people to repent and made eighty four thousand Baalei Teshuva (penitents). **Sefer Pri Yesha Aaron p. 19**

E.

הרה"ק ר' אהרן קארלינער היה הולך בדרך ועבר דרך קרעטשמע אחת ונשמע כי השררה יבוא, בימים ההם היה השררה מושל בכל אשר לו על כן היה רעש שם וכולם עסקו והיכינו לכבוד השררה, אך הוא לא שם לבו לזה וישב אל השלחן ונטל ידיו לסעודה. וכאשר בא והשררה להקרעטשמע היו כולם עומדים לכבודו אך הוא לא השגיח מאומה, על כן לקח השררה הביקס וירה עליו ולא פגע בו הכדור והוא לא התנועע ממקומו, ונתמלא השררה עוד יותר בכעס וירה עוד הפעם עליו אך גם בפעם הזאת החטיא את המטרה והרגיש השררה כי זה דבר נפלא, ושאל אותו סיבת הדבר והשיב לו כי מעולם לא עלה על לבו מורא של בשר ודם והניח ממנו ועזב אותו לנפשו וצדיק מצרה נחלץ. סיפר מבעל חידושי הרי"ם מגור, ס' שיח שרפי קודש ג:שצח, ס' פרי ישע אהרן עמוד ל"ג

The holy R. Aaron of Karlin was once going on the road and stopped at an inn. It was reported that the aristocrat who owned the inn and the surrounding countryside was about to make a visit. There was a great surge of activity in the inn as they were all busy preparing for [the aristocrat's] arrival. [R. Aaron,] however, was oblivious to all of this and sat at a table and washed his hands in preparation for his meal. When the aristocrat came to the inn, they all stood up in his honor. [R. Aaron,] however, didn't pay him any attention. [In his anger,] the aristocrat took out his gun and fired it at him. The bullet didn't even graze him and he continued to remain sitting. The aristocrat became even more incensed and fired again, this time also missing his target. The aristocrat understood that this was an extraordinary occurrence and asked him the reason for all of this. He answered him that he never harbored in his heart any fear of people (lit. flesh and blood). He consequently left him alone and the tzaddik was saved from this difficulty. **A tale repeated by the author the Chidushei HaRim, the first Rebbi of Gur, Siach Sarfei Kodesh III 398, Sefer Pri Yesha Aaron p. 33**

F.

רבינו הרה"צ הק' מדרוהוביטש זצ"ל דיבר עם החסידים וסיפר לפנייהם בענין ההתנגדות שיהיו לאבותיו הק' והתחיל לספר כי לאא"ז הר"ר אהרן הגדול חשדו בו שעשה דבר מגונה, והעידו עליו עדי שקר, כדי בהבאיש את ריחו בעיני העם, ונתקבצו שם בבית הועד ודרשו שהרב יפסוק את דינו להכותו ולכזותו אך הרב שהכיר את ר' אהרן הגדול שעומד בצדקו לא רצה לבזותו ולתת עליו פסק בי"ד כרצונם. והנה לר' אהרן הגדול היו לו אנשים מקורבים שנסעו אליו עוד בחיי הרב המגיד, ואחד מהם שהי' לו בית חרושת לנרות, חזר מקארלין ותיכף כשדרך על מפתן ביתו עלה בלבו התשוקה לחזור לקארלין תיכף ומיד וכשנכנס לבית הרבי לא מצא אותו וראה כי הרבנית יושבת ובוכה ואמרה אליו שילך לבית הועד כי שם הוא נמצא, והלך לשם ושמע מה שנעשה שם ועשו שם בזיונות גדולות לרבי אהרן הגדול והחסיד הזה נדחק ביניהם והתראה עם הרב וכשראהו אותו רץ לקראתו וחבקהו ואמר אליו שהוא שליח משמים כי זה שלש פעמים שגובים עליו עדות ואיימתי עליהם כדרך שמאיימים על העדים והם דורשים למה אינני נותן פסק דין ואני יודע ששקר הדבר אך מה אעשה ורבים קמים עלי, כי זה שלשה ימים שאני מעכב לתת פסק דין. והחסיד הנזכר אמר להרב שהוא רוצה לגבות בפניו ולשמוע מה בפיהם מיד קראו להעד הראשון והכיר אותו שהוא הפועל שלו בבית חרושת שלו, ובאותו יום עבד אצלו מיד גער עליו רשע תן תודה, ונבהל מפניו והודה שזה הכל שקר ולא יודע מאומה רק שנתנו לו שמונה עשרה רו"כ, וכן קראו להעד השני וגער בו הרב ואמר רשע תן תודה, והוא הודה ג"כ שנתנו לו ח"י רו"כ להעיד עדות שקר, ונתבטלה העלילה, וקיימו הפסק להעדים כראוי. מיד אחר זה נתן לו ר' אהרן הגדול שלו' להחסיד הנזכר ושחק אליו באמרו, למה ירט אליך הדרך לחזור אלינו לקארלין, ולקח הרב את ר' אהרן הגדול במרכבה שלו, ונסע ללוותו לביתו ובדרך הוציא ר' אהרן הגדול את הפנקס מכיסו והראה להרב שאותו העד חתם שמו על חטאיו בפנקס הזה, ופרט שם את כל מעשיו המבישים ובא לקבל תשובה על כל מה שעבר והחזיר אותו בתשובה וחתם את שמו שמקבל עליו לחזור בתשובה, ושאל אותו הרב מדוע לא הראה לו את הפנקס בפני הקהל ואז הי' פוסל אותו להעיד עדותו, וענה לו ר' אהרן הגדול: כי לא רצה לביישו ברבים. ס' פרי ישע אהרן יד-טו

Our holy master of Drohobitch, of blessed memory, would tell his followers about the tremendous opposition that his forebears would experience. He began to speak of his ancestor, R. Aaron the Great, whom they suspected of perpetrating an immoral act because of the false witnesses who testified against him. They did this in order [to counter his influence so] that he would be held in low esteem in the eyes of the populace. They gathered together in the meeting room [of the community] and demanded that the Rav make a ruling [based on the evidence] and that [R. Aaron] be flogged and disgraced. The Rav, however, who recognized R. Aaron the Great to be a man who remained firm in his righteousness, was unwilling to bend to their will and to disgrace him by making such a ruling. Now, R. Aaron the Great had people who were close to him who traveled to see him, even during the lifetime of the Magid. One of them had a candle factory. He had just returned home from a visit to Karlin. But as soon as he passed over the threshold of his home, he was overcome with a desire to immediately return to Karlin. When he entered the house of the Rebbi, he was nowhere to be found, but he saw the Rebbetzin sitting and crying. She told him that he should go the meeting room where he would find him. As soon as he arrived, he saw how they were treating R. Aaron in the most disgraceful manner. As he pushed his way through the crowd, he caught the eye of the Rav who ran

towards him, hugged him, and told that he was sent from Heaven as he had heard their testimony three times already and had attempted to frighten them into admission of perjury as is done in all cases, [but they were still firm in their testimony] and the people there demanded of him to issue a ruling based on the evidence. "I know that they are lying but what can I do? So many people are pitted against me and I have delayed issuing a verdict for three days already." The aforementioned Hasid told the Rav that he wants to hear the testimony for himself. The Rav immediately called one of the witnesses to testify. The Hasid recognized him as one of the workers in his factory and that on the day that he purportedly witnessed the act, he was actually working for him in his factory. He yelled at him, "Evil one that you are. Admit to the truth!" He was so taken aback that he admitted that it was all a fabrication and that he was paid eighteen rubles to lie. In the same manner, they called in the second witness and the Rav yelled at him, "Evil one that you are. Admit to the truth!" He too admitted that it was all a fabrication and that he was paid eighteen rubles to lie. The calumny was nullified and the witnesses received a fitting punishment. R. Aaron the Great then immediately greeted his Hasid and laughingly asked him, "What got into you that you hurried back to Karlin?" The Rav took R. Aaron in his carriage and escorted him home. On the way, R. Aaron took out his notebook and showed him how that witness had signed his name to a list of sins that he had done. He had described his shameful deeds in detail and came to receive penance for all that he had done. After R. Aaron had guided him in the teshuva [repentance] process, he signed his name to the list and affirmed that he took it upon himself to repent for all of those sins. The Rav asked him, "Why didn't you show this to him in front of all of the community? I would have then invalidated him to be a witness." R. Aaron answered him that he didn't want to embarrass him in public. **Sefer Pri Yesha Aaron pp. 14-15**

G.

ענה [ר' אהרן מקארלין – הבית אהרן – נכד של ר' אהרן הגדול] ענה לו לר' מאטיל ז"ל ווער ווייסט ווען ער וואלט היינט גיווען צוא ער וואלט גיקענט עפיס טאהן כי אז היו אנשים פשוטים מאד ומגושמים לא כן היום שהם עושים להכעיס ובוועטים בכל הקדוש וד' ירחם. ס' ברכת אהרן ע' קצד, ס' פרי ישע אהרן עמוד יט

R. Aaron [the grandson of R. Aaron the Great of Karlin] said to R. Mottel, "Who knows if [my grandfather] would be alive today that he would be able to accomplish anything at all. In his time the [problem was that the] people were very simple and earthy. Today is different. They are violating the Torah out of spite and rebel against anything holy. May Hashem have compassion." **Sefer Birchas Aaron p. 194, Sefer Pri Yesha Aaron p. 19**

H.

(1) בהיות כי ראה ראיתי את עני עמנו בני ישראל, ואיככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא ח"ו אביוני בני ישראל וצעקת הדלים אשר יצעקו מגודל כאב. ומדאגה בדבר אשר לא נכשל ח"ו בעון הרע המר הזה מחמת גזל עניים, בכך רבים נתעוררו ובחרו כל האסיפה בעלי תקנות בכדי להציל עשוקות האביונים, ועשו תקנות כפי הנראה לפי דעתם. וכבר קבלו כל האסיפה על עצמם בת"ח ובאלה ובשבועה לאשר ולקיים את כל דברי התקנות פן יבא וכו' מהעושקים דלים לבטל התקנות בכך הנני גוזר שכל מי שיבוא לבטל התקנות ולגרוע כח האביונים הוא מוחרם בכל חומר חרם וארורים כאשר יש בידי תוקף מאדמו"ר נ"י עמוד הימיני, רבן של כל בני הגולה, מ"מ דק"ק מעזריטש, להסיר מכשול מב"י עד מקום שיד

מגעת . . . בכך עצתי היעוצה שלא לפרוץ גדר חז"ל ושלא ילכד ח"ו במצודה ר"ל ולהשומע יונעם ותבוא עליו ברכת טוב. כ"ד המדבר הק' אהרן במוה"ר יעקב ז"ל מקארלין

(2) גם ראיתי כמזכיר ותהי זאת נרשמת לדבר אמת, שתוקף גזרתי בחרם חמור שלא ליקח קראפקי ממלמדים, דהיינו משכר למוד. והנני גוזר בחרם על כל איש שלא לשכור הקראפקי הנרשם בשנת תקכ"ה . . . אם לא שיסכימו בעלי תקנות . . . או כל אנשי העיר כל העניים והאביונים . . . והשואלים בקשיות כדי להפשיט עורות אביוני ב"י בודאי מזרע גבעונים הם כ"ש חז"ל: שלש מידות בישראל וכו'. . . וכל המרחם על הבריות ירוחם מן השמים . . . כ"ד אהרן מקארלין

1) Seeing the poverty of our people, the children of Israel, how can I behold [in silence] the bitter plight, may Heaven protect us, that has befallen the destitute of Israel and the cry of the poor uttered in great anguish. Concerned lest we stumble and transgress, G-d forbid, with that evil and bitter iniquity of robbing the poor, the community was aroused and chose to come together to save the desperately oppressed, and made ordinances according to their best judgment. The assembled have accepted upon themselves, with a curse and an oath, to adhere to and completely fulfill these ordinances. Because of the concern that some of those that are currently oppressing the destitute may come and try to annul these ordinances, I hereby decree that whosoever shall come to nullify the [above] enactments and infringe upon the rights of the poor, shall be ostracized with the full severity of anathema and grievous curses - inasmuch as I am authorized by our master, guide and teacher, may his light shine, the teacher of the whole diaspora, the Magid of the holy community of Mezrich, to remove any stumbling block from the children of Israel as far as my powers extends, even to the proclamation of a ban. I therefore advise you not to breach the fence that our Sages, of blessed memory, have erected and not to become entrapped, G-d forbid. Those who listen will experience only pleasantness and will receive the blessings of goodness. These are the words of the insignificant Aaron, the son of R. Yaakov, of blessed memory, of Karlin

2) I also require that it be recorded as my solemn decree that, on pains of a severe anathema, no meat tax shall collected from the teachers of children, i. e. to be deducted from their tuition fees . . . Those who question . . . in order to strip the destitute of Israel of their possessions are most certainly of the seed of the Gibeonites [who lack the trait of compassion], as our Sages said (Yevamos 79a), "Israelites are possessed of three attributes etc." . . . All those who have compassion on humanity will be treated compassionately by Heaven. Such are the words of Aaron of Karlin

Addendum written by R. Aaron of Karlin to the ordinances which were passed by the community council of Nesvizh, a town near Karlin, Friday, 10th of Adar I, 5529 (1769) and recorded in the Pinkas (communal registry)

III. The Passing of Rav Aaron the Great

A.

נלב"ע ביום י"ט ניסן שנת תקל"ב וכל ימי חייו אשר חי' ששה ושלושים שנה ומנוחתו כבוד בקארלין. ס' פרי ישע אהרן עמוד מ"ד

[R. Aaron] passed on to his eternal rest on the nineteenth day of Nissan, 5532 (1772). He lived to be thirty six years old. His final resting place is in Karlin. **Sefer Pri Yesha p. 44**

B.

והרב המגיד ממעזריטש וראוונא אמר לאחר הסתלקותו כשנסתלק אהרן נסתלקו ענני הכבוד אבדו כלי מלחמה. הוא הי' כלי הקרב שלנו, ועתה אין לנו מה לעשות עוד בעולם, ונסתלק הרב המגיד באותו שנה. ילקוט דברי אהרן עמ' רמב, ס' ברכת אהרן עמ' ד, ספר פרי ישע אהרן ע' לט

After the death of R. Aaron, [R. Dov Ber,] the Magid of Mezrich and Rovna, said that the Clouds of Glory had departed [just as they had when Aaron, the brother of Moshe, passed away,] and the weapons of war were now lost, for he was our weapon of battle. Now, we have absolutely nothing else to accomplish. The Magid passed away that same year. **Sefer Yalkut Aaron p. 242, Sefer Pri Yesha Aaron p. 39**

C.

ובמכתב מווילנא מר"ח סיון שנת תקל"ב שנדפס בס' זמיר עריצים (ד' ז') נאמר: חסידים בזמן האיננא, אשר נקראים מעזריטשער וקארלינער וכו'. ס' תולדות המקובלים – אבן האופל ע' 89 מדוד כהנא

In a letter from the city of Vilna, written in Sivan of the year 5532 (1772), which was published in the Sefer Zamir Aritzim (p. 7) it is stated, "The Hasidim of our time are called Mezricher and Karliner." **Toldos HaMikubalim, Even Ophel, p. 98, David Kahana**

D.

(1) . . . והריני מבטל מהיום והלאה כל המחשבות זרות ורעות שאפשר לבוא ח"ו בפעם ההוא רק תוכן כוונתי שהוא ית"ש אחד יחיד ומיוחד ואין יחידות כמוהו בשום פנים. והריני מקבל עלי בלב שלם ונפש חפיצה ארבע מיתות בית דין בכדי לתקן כל הפגמים שפגמתי בשמו הגדול. . . . הריני . . . חוטא שבחוטאים פושע שבפושעים כמוני אשר לפי האמת אין אני יודע אם יש גרוע ממני . . . ויבקשו רחמים מהשי"ת לקרוע שטן מעל כל ישראל ובפרט נר"ן של פלוני הנולד מפלונית ואחר כלות הנפש אל שורשה יקיימו ד' מיתות ב"ד בגוף שלי. ובהיות כי סקילה חמורה מכולם יעשו ד' פעמים סקילה שהוא להפיל על הקרקע בלי שום הפסק סדין כלל. . . . הריני גוזר גזרה ואומר שלא ידברו עלי שום שבח כלל וכל מי שרוצה לדבר בגנותי ידבר והריני נותן לו רשות. . . . אך לתלמידים מובהקים של אדמו"ר היראים והשלמים רשות להם לדבר בשבח שיודעים בבירור שהוא בוודאי אמת ורשות להם להמליץ עבורי ולדבר בשבחי . . . הגם שמשפט רשעים בגיהנם רק י"ב חודש איני יודע אם יהיה לי זכות לבוא לגיהנם בשנה ראשונה. קטע מצוואת ר' אהרן הגדול

. . . I hereby annul, from this day and on, any strange or evil thoughts that may possibly come, G-d forbid, during the time of death. The essence of my thoughts [at that time] is that Hashem is absolutely One and there is no oneness that exists that can be compared to His. I hereby accept upon myself with complete resolution and desire the four modes of death that are administered by the courts (i. e. stoning, burning, beheading, and choking) in order to rectify all of the defects that I caused in His great Name. . . . Behold, . . . I am the worst of all sinners and rebels. In truth, I don't know if there is anyone worse than I. . . . They shall pray to Hashem on my behalf, to tear Satan away from all of Israel, especially from the nefesh, ruach, and neshamah of [Aaron ben Perl]. After the soul has returned to its source, they should fulfill the four modes of court administered death on my body. Since stoning is the most severe of all of the punishments, they should perform stoning four times which means that they drop my body on the ground without any intervening sheet at all. . . . I hereby decree that [at the eulogy] they should not speak of any of my praises. Anyone who desires to speak ill of me [provided that it is true], is allowed to do so. . . . The close disciples of the master, [R. Dov Ber of Mezrich,] however, those that are G-d fearing and perfect in their ways, have permission to speak well of me and articulate my praises, provided that they are absolutely certain that they are true. . . . Even though the judgment in Gehinom is only twelve months, I am not certain that I will have the merit to come to Gehinom during the first year. **Excerpt from R. Aaron's last will and testament**

(2) והרבי ר' שמעון נ"נ בידרמאן זצ"ל אדמו"ר מלעלוב (שהי' קשור מאד לרבינו מסטאלין או"ר ישראל זצ"ל) הי' מספר: שזה מה שכתוב בצוואת רבינו שיקיימו ד' מיתות בי"ד בגוף שלו, ויעשו ד' פעמים סקילה, שהוא להפיל על הקרקע, אך תלמידו הרש"ק מקארלין לא נתן לקיים כל זה ועכב בדבר ואמר: דער רבי האט זיך גיהאלטין פאר דעם ערגסטין פון דער וועלט, אבער מיר ווייסן דאך זיין גרויסקייט ווער ער איז גיווען, און מיר וועלין דאס נישט דער לאזין בשום אופן. ס' פרי ישע אהרן עמוד לט

R. Shimon N. Biderman, the Admor of Lelov, [who was very close to the Rabbi of Stolin, the author of the Ohr Yisrael, of blessed memory,] used to say: Regarding that which is written in the will of our master [R. Aaron,] that they should fulfill the four modes of death that are administered by the courts, which he actually meant that they should do the equivalent of stoning him four times [in succession] by throwing down his body [four times], his disciple, R. Shlomo, did not let them fulfill any of this and prevented them from doing so. He said, "The Rebbi viewed himself as the lowest person on earth, but we know his greatness and what kind of person he was, and we will not allow such a thing under any circumstances." **Sefer Pri Yesha Aaron p. 39**

E.

פ"נ מ' אהרן הנולד מאשה פעריל שהוא מ' אהרן בן מ' יעקב ז"ל אשר זכה וזיכה את הרבים כמה וכמה פעמים ומסר נפשו במסירות נפשו על זה, לפי שכלו לזכות את רבים בתוכחת מגולה ואהבה מוסתרת לקרב את ישראל לאביהם שבשמים וליחדם ביחוד גמור שנפטר י"ט ימים בחדש ניסן שנת תקל"ב לפ"ק. תנצב"ה. פרי ישע אהרן עמוד מ"ד

Here is interred our master, Aaron, who was born of his mother, Perl, our master Aaron, the son of our master, Yakov, z"l, who merited and gave merit to the community on numerous occasions and repeatedly risked his life to accomplish that end, according to his understanding. He would publicly rebuke the community. His open admonishments, however, were filled with an inner love for them, to bring the Jewish people closer to their Father in Heaven and to completely unite them. He passed away on the nineteenth day of the month of Nisan, 5532 (1772). May his soul be bound in the bond of life.

Gravestone of R. Aaron which was specified by him in his last will and testament

IV. R. Aaron's Legacy

A.

(1) רבינו זצ"ל מסטאלין קארלין (שמנו"כ בטבריא) אמר: כי נוסח התפלה נובע (שטאמט) מר' אהרן הגדול זצ"ל, ותפילה בקול (שרייען אין דאבונען) נובע מרבינו הרש"ק זצ"ל, שאמרו בשמו: כי קול מעורר הכוונה, על כן יש לנו בזה שני דברים וחסידי הלעכאויטשער הי' להם רק הקול שאגה וגם הרה"ק מסטרעליסק אמר "מיר האבין גינומען דעם רבי'ן בחינת קול לבד." ס' פרי ישע אהרן עמוד כא

Our master, of Stolin-Karlin, [who is buried in Tiberias,] said: The source of the [musical] style (nusach) of the prayers [of Stolin-Karlin Hasidim] comes from R. Aaron the Great, of blessed memory. Praying in a loud voice stems from R. Shlomo of Karlin, of blessed memory, [his successor]. They quote him as having said, "Loudness arouses religious emotion and concentration (kavanah)." For this reason, we [Hasidim of Stolin-Karlin] have both elements (music and loudness). The Hasidim of the Master of Lechovitz have only the loud voice. The holy Rabbi of Strelisk used to say, "We only took the element of the raised voice in prayer from our master." **Sefer Pri Yesha Aaron p. 21**

(2) הניגון המושר ב"הודו לד" שבהגדה לפסח מקובל בפי החסידים שרבינו הגדול שמע את זה מפי המלאכים כשאומרים שירה בזה הניגון. ס' ילקוט דברי אהרן, ס' פרי ישע אהרן עמוד כא

According to a tradition preserved by the Hasidim, our great master, [R. Aaron,] heard the tune that is sung for "Hodu LaShem etc." in the Hagadah of Pesach, being sung by the angels. **Sefer Pri Yesha Aaron p. 21**

B.

י-ה אכסוף נעם שבת המתאמת ומתאחדת בסגולתך. משוך נעם יראתך לעם מבקשי רצונך. קדשם בקדשת השבת המתאחדת בתורתך. פתח להם נעם ורצון לפתוח שערי רצונך:

י-ה אכסוף נעם שבת המתאמת ומתאחדת בסגולתך.

הי-ה הו-ה שמור שומרי ומצפים שבת קדשך. כאיל תערג על אפיקי מים נפשם תערג לקבל נעם (קדשת) שבת המתאחדת בשם קדשך. הצל מאחרי לפרוש מן השבת לבלתי תהיה סגור מהם ששת ימים המקבלים קדשה משבת קדשך. וטהר לבם באמת ובאמונה לעבדך.

י-ה אכסוף נעם שבת המתאמת ומתאחדת בסגולתך.

ויהיו רחמיך מתגוללים על (מדותיך. ויהיו רחמיך מתגוללים על) עם קדשך. להשקות צמאי חסדך. בנהר היוצא מעדן. לעטר את ישראל בתפארת המפארים אותך (ביום שבת) על ידי שבת קדשך כל ששה ימים להנחילם נחלת יעקב בחירך

י-ה אכסוף נעם שבת המתאמת ומתאחדת בסגולתך.

השבת נעם הנשמות והשביעי ענג הרוחות ועדן הנפשות להתעדן באהבתך וביראתך. שבת קדש נפשי חולת אהבתך. שבת קדש נפשות ישראל בצל כנפיך יחסיון. ירוין מדשן ביתך.

י-ה אכסוף נעם שבת המתאמת ומתאחדת בסגולתך.

G-d - I long for the sweetness of the Sabbath, which becomes the twin and becomes united with Your treasured nation. Extend the sweetness of Your reverence to the nation that seeks Your favor. Hallow them with the Sabbath's holiness which unites itself with Your Torah. Grant them sweetness and desire to open the gates of Your desire.

G-d - I long for the sweetness of the Sabbath which becomes the twin and becomes united with Your treasured nation.

You Who were and are - protect those who protect and anxiously await Your holy Sabbath. As the hart entreats by springs of water, so their soul entreats to gain the sweetness of the Sabbath that is united with Your Holy Name. Spare the ones who delay leavetaking from the Sabbath, that it be not sealed from them in the six days that absorb sanctity from the holy Sabbath, and purify their heart with truth and faith to serve You.

G-d - I long for the sweetness of the Sabbath, which becomes the twin and becomes united with Your treasured nation.

May Your mercy (overwhelm Your attributes, and may Your mercy) overflow upon Your holy nation. To water those thirsting for Your kindness from the river flowing forth from Eden. To crown Israel with splendor - those who glorify You through Your holy Sabbath. To endow them all six days with the estate of Jacob, Your choicest one.

G-d - I long for the sweetness of the Sabbath, which becomes the twin and becomes united with Your treasured nation.

The Sabbath! - sweetness of souls. The Seventh Day! - delight of spirits and bliss of souls to be blissful with Your love and awe. Holy Sabbath! - my soul pines for your love. Holy Sabbath! - the souls of Israel find refuge in the protection of your wings. They are sated from the abundance of Your house.

G-d - I long for the sweetness of the Sabbath, which becomes the twin and becomes united with Your treasured nation.

Composed by R. Aaron of Karlin

C. The Hasidic View of Life

(1) עצבות הרי אינה עבירה אבל טמטום הלב שעצבות מטמטמת אינה יכולה לטמטום העבירה הגסה. מס' רחמי האב ע' קס

Sadness or depression is not [formally] a sin, but the insensitivity of the heart which is created thereby is more severe than that which is created by the coarsest sin. **Sefer Rachmei HaAv p. 160**

(2) מקוה הרי אינה מצוה שהרי בטלוח לטבילותא (ברכות כב.) אבל מה שמקוה מביא לטובה אינה יכולה המצוה הגדולה ביותר להביא. שם

Mikveh [for men] is not a formal mitzvah, because they annulled the requirement to go to a mikveh [after relations] (Berachos 22a). But the goodness which mikveh can bestow to a person is greater than that of the greatest mitzvah. **Ibid.**

(3) יהודי שאינו מתהלך בשמחה בעצם היותו יהודי הריהו כפוי טובה לשמים, הרי זה סימן שלא הבין אף פעם את משמעותה של הברכה: שלא עשני גוי. שם

A Jew who doesn't feel the joy of being Jewish is ungrateful to G-d. It is indicative that he never understood the meaning of the berachah (blessing): [Blessed are You Hashem . . .] who has not made me a Gentile. **Ibid.**

D.

. . . אך מה שאומרים עליך שאתה מרבה בסיגופים ותענית ומקוואות הגם שאין חמיק וחמותך מסכימים. אמת כדי להיות טהור בכל עת לקיים מצות טבילה בזמן הצריך אינך צריך להשיג על שום בריה בעולם וגם להתענות עשירי או להפסיק יום אחד קודם ער"ח בהצטרף לער"ח ויהיה הפסקה של ב' ימים בוודאי אין להם רשות לעכבך. אך להרבות בתעניות וסיגופים ומקוואות זו עצת יצה"ר לבטל אותך מלימודך ומתפלתך להתפלל בכח חלוש ובדעת מבולבלת. בוודאי יותר טוב לאכול מעט בכל יום אף פעמים ולא להתענות או להצבות בטן מאכילה מרובה ולהתבטל מזה ע"י מלימוד. בכך עצתי היעוצה ואם תשמע לי אזי יהיה טוב לך סלה. רק תקיים תמיד הש"ע סי' א' סעיף א' לא ימוש מפיך ומן מחשבתך תמיד, וסי' רל"א תקיים תמיד בכל דרכיך דעהו. ותראה לקיים כל מה שנמצא בש"ע א"ח

ותעשה לך שיעור בכל יום לחזור על הש"ע ולקיים כל מה שנמצא בש"ע א"ח. ואי"ה כשתהיה ברשותך ותהיה בעה"ב בפני עצמך אזי תעשה אי"ה כפי חוזק שכלך שיורך בורא ית'. אך למע"ה תתייחד בלימודך לשם שמים כי ידוע מאמר חז"ל כל הלומד תורה נעשית לו סם חיים ואם לאו ח"ו נעשית לו סם מות. ואם יש לך ספר ר"ח מיניה לא תזוע ותקיים כל הכתוב בו אך לא הסיגופים ותעניות הכתובים בו ואז טוב לך סלה. כ"ד אהובך בן דודך הכותב בחפזון גדול מטרת עבודת הקודש מנאי אהרן בלא"א מודה' יעקב יצ"ו. מכתב מר' אהרן הגדול לאחד מחסידיו, ר' דוב בער, המובא בספר בית אהרן

Regarding that which they say about you, however, that you are excessively tormenting yourself, fasting and going to the mikveh (ritual bath), against the wishes of your father-in-law and mother-in-law: Even though you don't need to pay any attention to anyone regarding fasting on the tenth or whether to stop eating two days before Rosh Chodesh, you should not, however, excessively fast, torment yourself, or go to the mikveh. This is the counsel of the evil inclination to inhibit your learning and davening (prayer) so that you should pray with weakened strength and a confused mind. Certainly it would be better to eat a little every day, even twice a day, and not fast, or fill your stomach with excessive food which will [also] cause you thereby to curtail your studies. Therefore, this is my advice to you. If you follow it, you will always experience good. Be careful and always fulfill the mandate of the Shulchan Aruch Orach Chaim, Chapter 1:1. [This teaching, to always place Hashem before you always,] should not leave your mouth nor your thoughts. [In addition,] you should always fulfill Chapter 231, to constantly connect Hashem with whatever you are doing. See to it to fulfill all that is found in Shulchan Aruch Orach Chaim and set aside a set time every day to review the Shulchan Aruch and fulfill it. With Hashem's help, when you become independent, you can fulfill the dictates of your G-d inspired intelligence. For G-d's sake, however, your studies should be solely done for the sake of Heaven. The statement of our Sages, of blessed memory, is well known: All those who study Torah [for its own sake, the Torah] becomes a life giving potion. If not, it becomes a deadly poison. If you have the Sefer Raishis Chachmah, make sure you follow everything in it with the exception of the self inflicted torments and fasts that are written there. It will bring you eternal good. These are the words of your beloved friend, the son of your uncle, who is writing with great haste due to the burdens of the holy service. Aaron b. R. Yaakov. **Letter from R. Aaron to one of his followers**

V. R. Chaim Chaika of Amdor

A.

. . . ידוע ומפורסם שהרב אא"ק ונורא מאוד כקש"ת מו"ה ר' אהרן הגדול זצוק"ל מקארלין הי' נודד בכל מדינת ליטא ורוסיא בכל ערי ישראל והי' תמיד נע ונד להחזיר למוטב את ישראל להשי"ת גם הי' מחפש ומבקש מי שהי' למדן וירא שמים גדול להביאו לרבו . . . להיות מן החסידים המסתופפים בצלו וללמוד לקח מפיו כדי שיתפשט החסידות בעולם ולעבוד את השי"ת באמת. . . . ס' גדולת הצדיקים דף יד, ס' פרי ישע אהרן עמוד י'

. . . It is well known that the holy man of G-d, the awesome R. Aaron the Great of Karlin, of blessed memory, used to travel throughout all of the cities of Lithuania and Russia in order to cause the Jews to improve their ways and thereby bring them closer to Hashem. He would also seek out those [special] individuals who excelled in learning and in the fear of G-d and bring them to his master, [R. Dov Ber of Mezrich] . . . so that they become one of his Hasidim who would bask in his shade and directly study under him. It was his intention that, in this manner, Hasidus would spread throughout the world and that these individuals would truly become Hashem's servants. **Sefer Gedulas HaTzaddikim p. 14, Sefer Pri Yesha Aaron p. 10**

B.

המגיד הק' אמר להר"ר אהרן הגדול זצ"ל: בליטא איז דא א אנגיגאסינע מנורה, נאר מידארף דאס אנצינדין. ושם לדרך פעמיו ונסע לליטא ופגש שם את הרה"ק הרבי ר' חיים חייקא מאמדור זצ"ל ונכנס לביהמ"ד של הלומדים ודרש, ובשעת הדרשה ראה שאחד מסתכל עליו כל הזמן והכיר בו שזהו המנורה ועליו כיון הרב המגיד, ונכנס עמו בדברי תורה ושאל אותו וואס טוהט א יונגער מאן, וענה לו שלומד תורה לשמה, ושאל אותו שוב א"כ היכן הדברים הרבה שזוכה בהם זה שלומד תורה לשמה, והתחיל למנות כל הדברים שנאמרו בפרקי אבות על הלומד תורה לשמה, ועל הכל השיב הן. עד שמגלין לו רזי תורה עמד ושתק והתחיל לבכות מדבריו. ושאל אותו א"כ מה יש לעשות, וא"ל שישע להמגיד הק' ויורה לו את הדרך לזכות לכל הדברים כולם ולקח אותו להרה"מ זי"ע וכשהגיע הרבי ר' חייקא למעזעריטש התבטא הרה"מ לר' אהרן הגדול בזה"ל: האסט מיר גיבריינגט א גאלדינע מנורה וואס האט נאר גיפעלט מיזאהל איהר אן צינדין. ס' פרי ישע אהרן עמוד ח'

The holy Magid said to R. Aaron the Great, of blessed memory, "In Lithuania there is a menorah (candelabra) that is already filled and all we have to do is light it." He thereupon traveled to Lithuania and met the holy Rabbi R. Chaim Chaika of Amdor, of blessed memory. He entered a Bais Medrash (study hall) filled with scholars and delivered a derashah (sermon or lecture). As he was speaking, he noticed that someone was intently looking at him the entire time. He realized that this man must be the "menorah" that the Magid had in mind. [After the lecture,] he began to speak with him words of Torah and asked him, "What is a young man like yourself doing?" He answered that he was studying Torah Lishmah (for its own sake). [R. Aaron] then proceeded to enumerate all of the things (blessings) that are mentioned in Pirkei Avos (Chapter 6:1) that come to someone who studies Torah Lishmah. On all of them [R. Chaim Chaika] answered in the affirmative. When [R. Aaron] came to, "They reveal to him the secrets of the Torah," he stood there in silence and began to cry. He then asked him, "What is there to do?" [R. Aaron] answered him that he should travel to the holy Magid [of Mezrich] and he would show him the way how to merit the entire list of blessings. He then took him to the Magid, may his merit protect us. When he entered, the Magid looked at R. Aaron the Great and said, "You brought me a golden menorah which only needed to be lit." **Sefer Pri Yesha Aaron p. 8**

C.

על פי רוב היו באים אליו [לר' חיים חייקא] בחורים או אברכים צעירים שהיו הולכים לאמדור בסתר, בלי ידיעת אבותיהם ונשיהם, ולפעמים היו עוזבים את נשיהם ואת טפם בלי מזון כי נפתו על ידי שליחי הצדיק ועושי רצונו הרבים. כשהיו אלה פוגשים בדרכם איש צעיר, היו אומרים לו: "הלא מימיך לא מצאת נחת בתפלה מפני שהיית מתפלל בלחש בלא זמר, אך אצל רבינו באמדור חסידיו יתרועעו אף ישירו, והוא, רבינו, יודע נגן וגם קולו נעים, ולא עוד אלא שתזכה להתפלל כדבעי בכל שלש מדרגות, שהן קול, דבור ומחשבה זכה". כך פתו רבים בפיהם להרחיק נדוד מביתם ולנסוע לאמדור. ס' תולדות המקובלים – אבן האופל ע' 89 מדוד כהנא

For the most part, unmarried young men or young married men used to come to [R. Chaim Chaika] secretly, without the knowledge of their parents or spouses. It was not uncommon for them to forsake their wives and children and leave them without food, as they were enticed by the emissaries of the Tzaddik and his many followers. When they would meet a young man on the road, they would say to him, "You never found satisfaction with your davening (prayers) because you pray in silence without singing. By our master, of Amdor, however, his Hasidim shout and sing. Our master, knows the art of music and has a sweet voice. In addition, you will merit to pray properly on all three levels: [musical] voice, speech, and purity of thought." In this manner, they enticed a great number of people to make the long trek from their homes and to travel to Amdor.
Sefer Toldos HaMikubalim, Even Ophel, p. 98, David Kahana

VI. R. Shlomo of Karlin

A.

כשרבינו רבי אהרן הגדול הי' נוסע מעיר לעיר לעורר את העם לתשובה הגיע פעם לעיר שרבינו היה שם הראש ישיבה, פקד רבינו על תלמידיו שימנעו מלשמוע את דרשתו של ר"א הגדול. ברם כמה בחורים הלכו בליל שבת לשמוע את רבינו הגדול למרות מה שאסר עליהם ראש הישיבה. רבינו הגרויסער, השאיר רושם עז על הבחורים והללו סחבו למחרת עוד בחורים ואליהם הצטרפו עוד עד שכולם הלכו, כי דברי רבינו הגדול ירד לחדרי בטן כנודע. כששמע רבינו (שלמה) הקארלינער כך החליט לעמוד על הדברים מקרוב האם נכון הוא שיש לו כח המשיכה למשוך לבבות ולהפיח רוח חדש בקרבם לעבודתו יתברך, והלך רבינו אף הוא לשמוע את דברי רבינו הגדול והקארלינער יצא משם ברוח חדשה (גאר אנדערשט)... ואכן גדולתו וקדושתו של רבינו הגדול נגלה לפניו ובצאתו את העיר ליוהו רבינו והלך אחר המרכבה ונסע מיד למעזעריטש. ס' פרי ישע אהרן עמוד מז-מח

Once, when our master, Rabbi Aaron the Great, was traveling from city to city to arouse the people to repent, he came to the city where our master, R. Shlomo, was the Rosh Yeshiva (head of the yeshiva). Our master had ordered his students not to attend R. Aaron's derasha (sermon or lecture). Many of the bachurim (unmarried students), however, did come Shabbos evening to listen, despite their Rosh Yeshiva's admonition. Our master, [R. Aaron] the Great, left a powerful impression on the bachurim and they convinced some of their fellow students to return with them the next day. Other students of the yeshiva decided on their own to join them, and, eventually, the entire student body was in attendance, for the words of our great master penetrated their very depths, as is well known. When our master, [R. Shlomo of Karlin,] heard about this, he decided to see

from himself if [R. Aaron] has the magnetic power to attract the hearts [of the populace] and to breathe in them a new spirit to serve Hashem. Our master, [R. Shlomo,] joined the others in listening to the words of our great master, [R. Aaron of Karlin,] and he left [the drasha] infused with a totally new spirit. . . . The greatness and holiness of our great master was revealed to him and when [R. Aaron] left the city, our master, [R. Shlomo,] escorted him and followed his carriage [out of the city]. [R. Shlomo] then immediately traveled to Mezrich. **Sefer Pri Yesha Aaron p. 47-48**

B.

והרה"ק ר' משה מק"ק מזעלחאוו זצ"ל סיפר לפני הרה"ק ר' אלימלך מגראדזיסק זצ"ל בנוסח זה: כי לאחר הסתלקות הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין לא הסכים תלמידו הרה"ק ר' שלמה זצ"ל, לקבל עליו להנהיג את העדה, ובא אליו רבו הק' הנ"ל בחלום הלילה, ואמר אליו שיראה לקבל עליו הנשיאות ולא רצה, והבטיח לו באם יקבל עליו, יראה בעיניו מסוף העולם ועד העולם והוכרח לקבל עליו, ויקץ שלמה והנה חלום, וראה נכון שמביט מסוף העולם ועד סופו. תיכף באו אליו בכ"י רבה, מגביר אחד שהוא נוטה למות ר"ל, ונתנו לו פדיון נפש ח"י או עשרה אדומים, ובאותו יום באו אליו בבקשה ממקשה ללדת והם בחזקת סכנה, וראה הרה"ק ברוח קדשו שזה מוכרח למות כדי שהולד יצא לעולם וכל זמן שהוא בחיים לא תלד האשה. כך היה כי תיכף נשמע קול הברה בעיר שמת הגביר, וגם באו לבשר בבשורת מזל טוב, שהאשה ילדה בן זכר, ובאו לבקש מהרה"ק היות ששם בהקדש יש קור גדול, ואין עצים לחמם את הבית שהיולדת נמצאים שם ונתן להם הרה"ק אדום אחד מהאדומים שנתנו לו פדיון עבור הגביר לקנות עצים לחמם את הבית כי אמר הרי הכסף שייך לילד זה וגם נתן להם כסף לקנות כל צרכי הבית. . . . ועוד ראה הרה"ק הרבה דברים שלא היה יכול לסובלם וביקש מהשי"ת שיקחו ממנו המדריגה ואין זה לרצונו. ס' פרי ישע אהרן עמוד מט

The holy R. Moshe of Zelchov, of blessed memory, told the following story to R. Elimelech of Grodzisk, of blessed memory: After the death of R. Aaron the Great of Karlin, his disciple, the holy R. Shlomo, of blessed memory, refused to become the leader of the community [of R. Aaron's followers]. His master, [R. Aaron,] appeared to [R. Shlomo] at night in a dream and told him that he should see to it to accept the position of leadership, but [R. Shlomo] still resolutely refused. [R. Aaron] then promised him that if he would accept the position, he would be able to see with his eyes from one end of the world to the other (the gift of clairvoyance) and he prevailed upon him to accept. When he got up, he realized that it was a dream. He also [soon] realized that he had the gift of clairvoyance. Just then, a group of teary eyed people came and gave him a pidyon nefesh (a sum of money to redeem the soul) of eighteen or [perhaps] ten red gold coins, on behalf of a certain man of wealth. On that same day, also came a request on behalf of a woman whose life was in danger, as she was having great difficulty in child birth. Our holy Rabbi saw through his holy clairvoyant powers that that wealthy man was destined to die in order that [he be reborn] in the body of the child that is about to come out to this world. As long as he was alive, the woman could not give birth. [His vision] was fulfilled, because, immediately, it was reported throughout the city that the man of wealth had died and [soon after] they came to him to give him the good news that the woman had given birth to a boy. They also came to request of the holy Rabbi his help because the hekdash (the public building for indigent wayfarers) which the mother and child were

now occupying was extremely cold, and there was no firewood to heat their room. The holy Rabbi gave them one red gold coin from the coins that were given him on behalf of the [deceased] wealthy man in order to purchase firewood to heat up their room, for he said that the money is really the child's. He also gave them money for their other household needs. . . . Our holy Rabbi also saw other things which he couldn't bear and asked of Hashem to take that [gift of clairvoyance] away from him as it was against his will. **Sefer Pri Yesha Aaron p. 49**

C.

[ר' שלמה מקארלין] הי' בעל מופת גדול וממש הי' מגיד לכל אדם תעלומות לבו. ס' בית רבי עמוד 821

[R. Shlomo of Karlin] was a great miracle worker and could actually tell a person the hidden thoughts of his heart. **Sefer Bais Rebbi p. 128**

D.

בספר דברי אלימלך להרה"ק מגראדזיק בפרשת שופטים מביא דבר יקר מה ששמע מאביו הרה"ק ר' חיים מאיר יחיאל השרף ממאגליניץ מהצדיק הקדוש ר' שלמה מקארלין זצ"ל, כי פעם נסע בדרך שיורד בשיפוע מהר גדול והסוסים רצו מבוהלים ודחופים באין מעצור ומרוב פחד נפסק מדביקותו בד' לשעה מועטת ורבינו התמרמר מאד מזה, וקיבל על עצמו מסירת נפש ממש לתקן הדבר לפי תשובת המשקל כי אז הי' צריך לעבור דרך הגבול ועבר דרך שם בלי רשיון ולפי הנימוס רשאים לירות אחריו בקנה השריפה, וזה הי' בסכנת מות ח"ו, ואעפ"כ הי' מחזק בעצמו שלא להפסיק מדביקות השם. ואחר שעבר את הגבול ציוה לעמוד כדי שלא להבריח את המכס כמנהג המדינה, ומזה רואים גודל היראה אשר הצדיקים עושים תשובה במסירת נפש על ביטול רגע אחד מדביקות השם. ס' פרי ישע אהרן עמוד נב

In the work, Divrei Elimelech, authored by the holy Rabbi of Grodzik, he quotes something precious which he heard from his father, R. Chaim Meir Yechiel, the Seraph (fiery angel) of Mogelnitza (grandson of R. Yisrael, the Magid of Kozhnitz) regarding R. Shlomo of Karlin, of blessed memory: Once he was traveling [in a carriage] down the slope of a high mountain, when the horses began to uncontrollably race down the mountain, wildly confused and frenzied. Overcome with immense fear, [R. Shlomo] interrupted his state of devaikus (cleaving) to Hashem for a short moment. Our master was very irritated with himself for having done so and he accepted upon himself to actually risk his life [and yet constantly be connected to Hashem] in order to rectify this thing, according to the principle of teshuvah hamishkal (repenting by rectifying the sin in a similar weighted manner to the sin itself). At that time, he needed to cross the border [between Poland and Russia] and he crossed over the border without the authorization of the border officials. By law, the border guards had the right to shoot him with their rifles, which actually put his life in danger. Despite all of this, he maintained complete self control and did not interrupt his devaikus (cleaving) to Hashem. After he had already passed over the border, he ordered the carriage driver to stop, in order to pay the customs fee. From this story, we see the great importance of the fear of Hashem for which the Tzaddikim do penance by risking their lives for the sin of ceasing for even one moment devaikus to Hashem. **Sefer Pri Yesha Aaron p. 52**

E.

וחסידים היו מספרים עליו שתפילת שחרית של שבת ארכה חמש שעות ובחול ארכה התפילה שלש שעות כ"כ היו מאריכים בהתלהבות התפילה ובקול המעורר הכוונה. . . . אמר השרף מסטרעליסק: וויא גוט איז אונז גיווען אז מיר האבין גידאבינט צוא זאמען בא דעם רבי'ן [ר' שלמה] און דיא הערצער איז אונז גיפלוגין איינער צוא דעם אנדערין וזוי וויא דיא פייגעליך. ס' ברכת אהרן יט:, ס' פרי ישע אהרן ע' נא

The Hasidim used to relate that [R. Shlomo's] davening (praying) on Shabbos lasted for five hours. On the weekdays, it lasted for three. This was all done with great fervor and in a loud voice that aroused kavanah (concentration and emotion). . . . The Seraph (fiery angel) of Strelisk used to say: It was so wonderful when we davened together with our master, [R. Shlomo], as the hearts flew from each one of us to the other like [flying] birds. **Sefer Birchas Aaron p. 19b, Sefer Pri Yesha Aaron p. 51**

F.

תלמיד אחד של הרב בעל התניא זצ"ל הי' מפציר מאד ברבו שיוושע בזרעא חייא וקיימא ולא הועיל לו כי לא נוושע על ידו ועלה לנסוע להקדוש [ר' שלמה] מקארלין, ואכן נפקד על ידו ונולד לו בן זכר למזל טוב. לאחר זמן כשביקר אצל הרב בעל התניא סיפר לו שנפקד ונתברך בפרי בטן מאת הקדוש מקארלין, וענה לו הרב בזה"ל: על הקדוש אתה שואל, בטוח אני כי אם יאמר על אבן שיוליד בנים הי' מוכרח לציית ולקיים את דבריו. ס' פרי ישע אהרן ע' נט

One of the disciples of Rav [Shneur Zalman,] of blessed memory, author of the Tanya, pleaded with his master that he rescue him from his plight and grant him children. All of his pleadings were of no avail and the disciple then traveled to the holy [R. Shlomo] of Karlin. Through him, however, he was blessed and a male son was born to him. Some time later, when he visited the author of the Tanya, he told him that he had been blessed with a child through the intercession of the holy Rabbi of Karlin. The Rav, [R. Shneur Zalman,] answered him as follows, "You are asking [me] about the holy Rabbi? I am sure that if he would tell a stone to give birth to children it would be forced to listen to him and fulfill his words." **Sefer Pri Yesha Aaron p. 59**

G.

בספר שמע שלמה מביא הסיפור מרבינו הרש"ק שהגיע לעיר דאברימוסלא הסמוכה לעיר לאזני ששם משכן קדשו של הגה"ק הרב בעל התניא זצ"ל, ואז הגיעו תלמידיו החסידים להסתופף בצלו לשבת קודש, ואמר אליהם בזה"ל: היינט בין איך נישט קיין רבי, יען כי הצה"ק מקארלין נמצא בגבולו, איז ער היינט דער רבי, לכן שלח אותם לעיירה הנ"ל ושמעו לקולו, ושם שבתו את שבתם ורצו החסידים לשמוע דא"ח כפי שהיו רגילים תמיד. אך אמנם לא השמיע רבינו דברי חסידות בכל השלש סעודות של שב"ק, ואעפ"י הי' מאיר להם האורות הקדושים לאין שיעור וערך. רק בסעודה שלישית בעת שאמר קודם ברכת המזון הקפיטל פ"ז לבני קורח מזמור שיר וגומר וסיים רבינו הפסוק, "כל מעיני בך" ופירש בזה"ל: אלע מיינע קוועלינג איז אין דיר און מיט דיר. "חסידים אלו כשמעם דיבור זה הי' נובע בהם מעיינות החכמה והגיעו לדיביקות עצומה והשיגו התפשטות הגשמיות עד שלא ידעו בין יום ובין לילה וזה נמשך עד יום השלישי בשבת, וכשבאו בצל רבם סיפרו לפניו כל מה שקרה

להם ושאלו אותו מדוע אין אנו מרגישים הארה כזו כמו שהרגישו אצלו. ואמר אליהם בזה"ל: איהר פרעגט אויף דעם קארלינער, ווער איז גלייך צוא דעם הייליגין ר' שלמה קארלינער, ער קאן טייטשין מיר קענין נישט טייטשין, ווער איז גלייך צוא איהם ער איז דאך מיט א טפח העכער פאר דיא וועלט. . . ועל דבריו אלו כתב עליו נכדו בעל צמח צדק מליובאוויטש זצ"ל, פירוש ארוך, ונדפס לפני כמה שנים כל המאמר בזה. ועוד בספר שמע שלמה מביא: כי לאחר שעלה הרה"ק הרב ר' מענדיל מוויטעפסק זצ"ל, לארץ ישראל, הסתופפו אנ"ש בצל הגה"ק הרב בעל התניא, והיו כאלו שרצו להסתופף בצל הקדוש ר' שלמה מקארלין ונודע מזה להרב מלאדי, ואמר אליהם: באם רצונכם להסתופף בצל הקדוש מקארלין, הלא הוא גבוה טפח מן העולם, ואיך תוכלו להתחבר אליו, והוא תמיד למעלה מן הזמן. ס' פרי ישע אהרן נד-נה

In the work, *Shema Shlomo*, he cites the following incident: R. Shlomo came to the town of Dobrimusla, which is adjacent to the town of Liozni, the home of the holy Gaon, [R. Shneur Zalman,] the author of the Tanya, of blessed memory. [R. Shneur Zalman] told the disciples, who had come to be with him that Shabbos, "Today I am not the Rebbi (master) because the holy Tzaddik of Karlin is in my neighborhood. Today he is the Rebbi." Thereupon he sent them to Dobrimusla and they spent the Shabbos over there. The Hasidim wished to hear a Hasidic-Kabbalistic discourse from him [R. Shlomo] as they were accustomed [to hear from R. Shneur Zalman]. Our master, [R. Shlomo,] however did not deliver a Hasidic discourse throughout the three meals of Shabbos. Even so, he enlightened them with the holy illumination in an unprecedented and indescribable manner. During the third meal (Sholosh Seudos), at the time that he [customarily] recited the eighty seventh Psalm, *Livnei Korach Mizmor Shir* etc., and he concluded with the words, "Kol Mayoniy Boch" which he interpreted to mean, "All of my outpourings of emotion (mayon in Hebrew means a wellspring of overflowing water) are in you and with you." As soon as these Hasidim heard this comment of his, the wellsprings of wisdom began to flow through them; they reached an extraordinary level of devaikus and they reached a level of withdrawal from the physical world to such an extent that they didn't know whether it was day or night. This continued on until Tuesday. When they finally came back to their Rebbi, [R. Shneur Zalman,] they related to him all that had transpired and asked him, "Why don't we feel such enlightenment [when we are here,] as we felt when we were in the presence [of R. Shlomo]?" He replied to them, "You are asking me about the Karliner! Who can compare to the holy R. Shlomo of Karlin! He knows how to interpret a verse in a way in which we are incapable. Who can compare to him, he is a tefach (handsbreadth) higher than the world." . . . Regarding these words did his grandson, the author of the *Tzemach Tzedek*, of blessed memory, give a lengthy explanation. Some years ago the entire discourse [of the *Tzemach Tzedek*] was published. In addition, the *Sefer Shema Shlomo* brings the following: After R. Mendel of Vitebsk, of blessed memory, emigrated to Eretz Yisrael, the members of the Hasidic brotherhood attached themselves to the holy Gaon, the author of the Tanya. There were amongst that group that wanted to attach themselves to the holy R. Shlomo of Karlin, and it came to the attention of the Rav of Liadi. He said to them, "How can you entertain thoughts of basking in the shade of R. Shlomo, he is a tefach (handsbreadth) higher than the world. How can you attach yourselves to him, he is constantly above the constraints of time!" **Sefer Pri Yesha Aaron p. 54-55**

H.

הרה"ק השרף מסטרעליסק זצ"ל אמר: שרבינו הרש"ק הי' יכול להרים אפילו נפשות שפלות משפל המדריגות בעביות וגשמיות הרבה ולהעלותם עד רום רקיע. ס' אמרי קודש אות נד, ס' פרי ישע אהרן ע' נה

The holy Seraph of Strelisk, of blessed memory, said, "Our master, R. Shlomo of Karlin, could lift up a soul that was in the lowest of all levels in terms of coarseness and materialism to the heights of the Heavens. **Sefer Imrei Kodesh #54, Sefer Pri Yesha Aaron p. 55**

I.

הרה"ק ר' שלמה מקארלין נ"ע מגדולי תלמידי הה"מ נ"ע (והי' גם תלמידו של הר"ר אהרן הנ"ל). כשנסע הרה"ק רמ"מ נ"ע מהארדאק לאה"ק תובב"א עד שישב רבינו על כסא קדשו בין מלכא למלכא היו הרבה מאנ"ש דמדינתינו מקושרים להרה"ק ר"ש נ"ע והוא הי' בא למדינתנו. אך כאשר ישב רבינו על כסא קדשו ואנ"ש הריחו ריח תורת רבינו נ"ע והתחילו לנסוע לרבינו. ויש מכתב כי"ק של הר"ר"ש לחסידי שקלאוו אחר שהתפרדו ממנו ומברכם שיתעלו בגוף ונפש ובסוף המכתב כתב אך בקשתי מהשי"ת שיתעלו על ידי דוקא. ס' בית רבי ע' 821

The holy Rabbi, R. Shlomo of Karlin, whose soul rests in Eden, was one of the greatest of the disciples of the Magid of Mezrich. [He was also a disciple of R. Aaron of Karlin.] When R. Mendel of Horodok emigrated to the Holy Land, during the interregnum period before our master, [R. Shneur Zalman,] took over the position of leadership, many of the Hasidic brotherhood of our country (White Russia-Reissin) had a strong attachment to the holy Rav, R. Shlomo, whose soul rests in Eden; and he came to our country. However, when our master sat on his holy throne and the Hasidic brotherhood inhaled the fragrance of the Torah of our master, [R. Shneur Zalman,] whose soul rests in Eden, they began to travel to our master. There is a letter from R. Shlomo to his followers in Shklov, after he had departed from them, in which he blessed them that they become elevated both physically and spiritually. At the end of the letter he writes, "But my request from Hashem is that you should become elevated only through me." **Sefer Bais Rebbi p. 128**

J.

אחד מהרבנים מנכדי רבינו נ"ע סיפר שהרה"ק ר"ש בקש לקבוע דירתו בבייעשינקוויץ (פלך וויטעבסק) ורצה הסכם ע"ז מרבינו. והשיב רבינו שהוא מסכים אך על הג' תנאים: א) שלא להשפיל הלומדים ב) שלא להשפיל פרומקייט טבעי כו' ג) ושלא יאמר שהצדיק צריך לישא את הצאן (כונת רבינו הי' שהחסידים צריכים לייגע בתורה ועבודה ולא לסמוך על הצדיק כו'). ועל ב' דברים הראשונים הוסכם הר"ר"ש. אך על דבר הג' לא הוסכם כו'. ס' בית רבי ע' 821

One of the Rabbis, who was a grandson of our master, [R. Shneur Zalman,] related that the holy Rabbi, R. Shlomo, wanted to move to the community of Beishinkovitz, in the vicinity of Vitebsk, [in White Russia-Reissin], and requested our master's approval. Our master replied that he would approve only on three conditions: 1) that [R. Shlomo] not belittle the Torah scholars, 2) that he not belittle normative habitual frumkeit (religious

observance), and 3) that he not say that the Tzaddik needs to lift up the flock. [Our master meant that the Hasidim need to toil in the study of Torah and Divine service and not to rely upon the Tzaddik.] R. Shlomo agreed to abide by the first two conditions, but he did not agree to abide by the third [and he did not move there]. **Sefer Bais Rebbe p. 128**

K.

אופן הסתלקותו הי' שירו בו בעת אמירת כתר שביום השבת קודש על ידי אנשי חיל שהי' אז עת מלחמה ונתן המצביא שלהם רשות לאנשי חיל על איזה שעות שיעשו כחפצם מה שירצו, והרגו שלש עשרה יהודים, והוא הי' השלש עשרה, והוא בעצמו אמר: מיט עם וועט זאך דאס קאנטשען, און בא עם וועט זאך דוס אפ שטעלין וכך הי'. פרי ישע אהרן עמוד פה

He died when a [soldier], in the midst of war, shot him while he was saying Kesser on the holy Shabbos. His commanding officer had granted his soldiers temporary leave and had granted them permission to do whatever they desired. They then proceeded to kill thirteen Jews, the last being R. Shlomo. He himself said [on his deathbed], "I am the last victim [of this rampage];" and so it was. **Sefer Pri Yesha Aaron p. 85**

L.

מקודם היה מושבו בקארלין ובסוף ימיו השתקע בעיר לאדמיר. נהרג על קידוש השם ביום כ"ב תמוז שנת תקנ"ב בן נ"ב שנים לימי חייו ויצאה נשמתו בטהרה בפסוק (ישעיה סג:ט) וינטלם וינשאם כל ימי עולם. ומנוחתו כבוד בעיר לאדמיר. ס' פרי ישע אהרן פז

Originally, he lived in Karlin and towards the end of his life he moved to the city of Ludmir. He died in the sanctification of His name on the twenty second day of Tamuz, 5552 (1792). His soul left him as he was saying the verse (Isaiah 63:9), "And He took them and carried them all the days of eternity." His place of honor and eternal rest is in the city of Ludmir. **Sefer Pri Yesha Aaron p. 87**

M.

ובעוה"ר נהרג הרה"ק ר"ש נ"ע אז בעת המלחמה ע"י גוי אחד הנקרא ארמילוס (אולי מזה יצא למ"ש בסיפורים הנדפסים ובשם הגדולים החדש שיש אמרו עליו שהי' נשמת משיח בן יוסף כו' והמ"י) בכ"ב תמוז דשנה הנ"ל הי"ד. ס' בית רבי ע' 821

Through our great sins, the holy Rav, R. Shlomo, whose soul rests in Eden, was killed during a time of war, on the twenty second of Tamuz, 5552 (1792) through a Gentile by the name of Armilus. (Perhaps that is the source of that which is quoted in the printed works of Hasidic stories and in the name of the work, Shem HaGedolim HaChadash, that there are those that say that R. Shlomo possessed the soul of Moshiach ben Yosef [who is destined to struggle against a king by that name.]) **Sefer Bais Rebbe, p. 128**

N.

הרה"ק ר' אשר מסטאלין והרה"ק ר"מ מלעזעוויץ נ"ע היו תלמידיו. ואחר פטירתו מלאו הם אחריו. ונמשך הרבנות מהם גם עתה. מגזע הר"ר אשר הם רבני קארלין סטאלין. ומגזע הר"מ הם רבני קאיידנוב. ס' בית רבי ע' 821-921

The holy Rabbi, R. Asher of Stolin, and the holy Rabbi, R. Mordechai of Lechovitz, were [R. Shlomo's] disciples. After his death, they succeeded him. Even to this day, their descendants continue to lead their respective communities. The Rabbis of Karlin-Stolin are descendants of R. Asher. The Rabbis of Koidenov are the descendants of R. Mordechai. **Sefer Bais Rabbi 128-129**

O.

(1) איך וואלט מיר ווינטשין ליב האבין דעם גרעסטין צדיק שבישראל וויא השי"ת האט ליב דעם גרעסטין רשע שבישראל. ס' בית אהרן ליקוטים ע' 592

I would like to love the greatest tzaddik in Israel the same way that Hashem loves the worst rasha (evil person) in Israel. **Sefer Bais Aharon, Likutei Aaron p. 295**

(2) אמר: בעולם העליון שוקלין היערות ושדות שנוסעין בהם אל הצדיק בכף הזכיות. שם

[R. Shlomo of Karlin] said: In Heaven, they weigh the forests and the fields through which one travels on his way to the Tzaddik and add it to the balance scale on to the side of one's merits. **Ibid.**